

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SŮD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Az EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKYCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 12/09

της 10ης Φεβρουαρίου 2009

Απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-388/03

Deutsche Post AG και DHL International κατά Επιτροπής

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΝΕΙ
ΕΙΣΦΟΡΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ 297,5 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΕΥΡΩ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΒΕΛΓΙΚΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ LA POSTE**

Η εκτίμηση του συμβατού με την κοινή αγορά του μέτρου αυτού παρουσίαζε σοβαρές δυσχέρειες που θα είχαν επιβάλει την κίνηση διαδικασίας λεπτομερούς εξέτασης η οποία θα έδινε τη δυνατότητα στη Deutsche Post και στη DHL International να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Η επιχείρηση La Poste SA είναι η δημόσια επιχείρηση στην οποία έχει ανατεθεί η γενική ταχυδρομική υπηρεσία στο Βέλγιο και η οποία, το 2003, ανήκε κατά 100 % στο Βελγικό Δημόσιο. Οι υπηρεσίες δημόσιου χαρακτήρα της επιχείρησης, η τιμολόγησή τους, οι κανόνες συμπεριφοράς έναντι των χρηστών και οι επιδοτήσεις διευκρινίζονται σε σύμβαση διαχείρισης που έχει συναφθεί με το Δημόσιο. Η σύμβαση διαχείρισης καθορίζει επίσης τους κανόνες που διέπουν την αντιστάθμιση του καθαρού πρόσθετου κόστους των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ). Το 2003, η La Poste είχε μερίδιο αγοράς 18 % στον τομέα της ταχυδιανομής δεμάτων. Ο όμιλος Deutsche Post (Deutsche Post AG και η βελγική θυγατρική της DHL International) είχαν ποσοστό 35 % έως 45 % της αγοράς αυτής.

Με επιστολή της 3ης Δεκεμβρίου 2002, το Βέλγιο κοινοποίησε στην Επιτροπή σχέδιο αύξησης του κεφαλαίου της La Poste κατά 297,5 εκατομμύρια ευρώ. Μεταξύ του Δεκεμβρίου 2002 και του Απριλίου 2003, η Επιτροπή και οι βελγικές αρχές πραγματοποίησαν τρεις συσκέψεις, και αντάλλαξαν πολυάριθμες επιστολές. Η Deutsche Post και η DHL International, που έλαβαν γνώση για τη διαδικασία εξέτασης τον Ιούλιο του 2003, ζήτησαν από την Επιτροπή πληροφορίες ως προς την πορεία της διαδικασίας προκειμένου να λάβουν μέρος ενδεχομένως.

Η Επιτροπή αποφάσισε να μην προβάλλει αντιρρήσεις κατά του σχεδίου αύξησης κεφαλαίου. Η Επιτροπή θεώρησε ότι η κοινοποιηθείσα αύξηση κεφαλαίου δεν συνιστά καθεαυτή κρατική ενίσχυση δεδομένου ότι το ποσό της είναι χαμηλότερο από την υποαντιστάθμιση του προσθέτου κόστους ΥΓΟΣ που διαπιστώθηκε για την περίοδο 1992-2002. Η Επιτροπή βεβαιώθηκε επίσης ότι η La Poste από την μεταλλαγή της σε αυτόνομη δημόσια επιχείρηση, δεν είχε γίνει αποδέκτης μέτρων που θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως κρατικές ενισχύσεις ασύμβατες με την κοινή αγορά.

Η Deutsche Post και η DHL International, θεωρώντας ότι η Επιτροπή όφειλε να κινήσει την κύρια διαδικασία εξέτασης, ζήτησαν την ακύρωση της απόφασης περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η προσφυγή μιας επιχειρήσεως ανταγωνιστικής της ωφελούμενης από κρατική ενίσχυση μπορεί να είναι παραδεκτή, υπό ορισμένους όρους ακόμη και αν η θέση της επιχείρησης αυτής στην αγορά δεν επηρεάζεται ουσιωδώς. Η Deutsche Post και η DHL International, ως άμεσοι ανταγωνιστές της La Poste, δεν μπορούσαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του επιδίκου μέτρου παρά μόνον αν η Επιτροπή κινούσε την κύρια διαδικασία εξέτασεως. Κατά συνέπεια, η προσφυγή με την οποία οι επιχειρήσεις αυτές βάζουν κατά της απόφασης της Επιτροπής να αποφανθεί επί των επιδίκων μέτρων χωρίς να κινήσει την κύρια διαδικασία εξέτασεως είναι παραδεκτή.

Σ' αυτό το στάδιο της διαδικασίας εξέτασεως, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να αποφανθεί επί των επιχειρημάτων των διαδίκων ως προς το ζήτημα αν υπάρχει ενίσχυση ή αν αυτή συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, πλην όμως οφείλει να λάβει υπόψη όλα τα στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να ερευνηθεί αν η Επιτροπή, κατά την προκαταρκτική εξέταση συνάντησε σοβαρές δυσχέρειες.

Συγκεκριμένα, αν η διαδικασία προκαταρκτικής εξέτασης εμφανίζει σοβαρές δυσχέρειες, η Επιτροπή οφείλει να κινήσει την κύρια διαδικασία και δεν διαθέτει, συναφώς, διακριτική εξουσία. Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ο ανεπαρκής ή ατελής χαρακτήρας της εξέτασεως συνιστά ένδειξη σοβαρών δυσχερειών.

Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει διάφορες ενδείξεις υπάρξεως σοβαρών δυσχερειών, στη διάρκεια και τις περιστάσεις της διαδικασίας προκαταρκτικής εξέτασης. Μεταξύ άλλων, διαπιστώνει ότι η χρονική περίοδος επτά μηνών μεταξύ της κοινοποιήσεως του σχεδίου ενισχύσεως και της εκδόσεως της απόφασης της Επιτροπής υπερβαίνει προδήλως στη δίμηνη προθεσμία που προβλέπει το κοινοτικό δίκαιο για τη διαδικασία αυτή. Επιπλέον, η Επιτροπή, η οποία κάλυψε ευρύτατο πεδίο έρευνας, αναγνώρισε το περίπλοκο της κατάστασης και ζήτησε τρεις φορές συμπληρωματικές πληροφορίες παρά τη διοργάνωση τριών συσκέψεων με τις βελγικές αρχές.

Όσον αφορά το ανεπαρκές και ατελές της εξέτασης, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή δεν διέθετε τις πληροφορίες που θα της έδιναν τη δυνατότητα να αποφανθεί επί του χαρακτηρισμού ενός των παλαιότερων μέτρων υπέρ της La Poste, και συγκεκριμένα, της δωρεάν εκχώρησης ακινήτων από το Βελγικό Δημόσιο. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν προέβη σε εξέταση του κόστους των υπηρεσιών γενικού συμφέροντος που παρέσχε η La Poste σε σύγκριση με το κόστος που θα πραγματοποιούσε μια μέση επιχείρηση, σύμφωνα με την απόφαση Altmark¹, βάσει της οποίας θα μπορούσε ενδεχομένως να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα υπό εξέταση μέτρα δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις.

Το Πρωτοδικείο καταλήγει στην κρίση ότι υπάρχει ένα σύνολο αντικειμενικών και συγκλινουσών ενδείξεων (που ανάγονται στην υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας προκαταρκτικής εξέτασης, σε έγγραφα που αναδεικνύουν το εύρος και τον περίπλοκο χαρακτήρα της προς διενέργεια εξέτασης και στο εν μέρει ατελές και ανεπαρκές περιεχόμενο της προσβαλλομένης απόφασης), εκ των οποίων προκύπτει, ότι η Επιτροπή έλαβε την απόφαση να μη διατυπώσει αντιρρήσεις παρά την ύπαρξη σοβαρών δυσχερειών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

¹ Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg, Συλλογή 2003, σ. I-7747, σκέψη 93 (βλ., επίσης, ΑΤ [64/03](#))

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Πρωτοδικείο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: DE EL EN FR IT NL

*Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου
[T-388/03](#)*

*Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης,
κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.*

*Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδα
Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674*